

Las CUP y la Coordinadora Obrera Sindical exigen la dimisión del presidente y vicepresidente de TMB

COS TRANSPORTS BARCELONA :: 31/07/2013

[Traducido por La Haine] El gobierno convergente de la ciudad y la Presidencia de Forn en TMB es totalmente continuista con el legado de los “socialistas”.

[Castellano] Hace dos años el Ayuntamiento de Barcelona cambió de manos. El PSC, tras 32 años de mandato en la Alcaldía, era sustituido por CIU, con Xavier Trias como Alcalde de la ciudad. Esto conllevó que la Presidenta de TMB, Assumpta Escarp (PSC), fuera sustituida por Joaquim Forn (CIU). En cambio, quien mantuvo la silla en la empresa fue Dídac Pestaña (PSC), vicepresidente de TMB. Algunos y algunas pensaron que con el cambio en el Ayuntamiento y en la Presidencia de TMB se vivirían nuevos tiempos para los autobuses. Se equivocaron totalmente. El gobierno convergente de la ciudad y la Presidencia de Forn en TMB es totalmente continuista con el legado de los “socialistas”. Esto lo estamos sufriendo los y las trabajadoras que hemos recibido recortes en los sueldos y en las condiciones laborales, y también lo están sufriendo los y las usuarias que han recibido un peor servicio de transporte público a un precio cada vez más prohibitivo. Por este motivo, no deja de sorprender e indignar a la plantilla y a la gente de a pie, cuando lo descubre, que la Presidencia de TMB mantenga 603 cargos del personal de dirección con sueldos, privilegios y niveles totalmente opacos. Además de este derroche de dinero público, Forn y Pestaña han decidido continuar con la política del Transporte Público como espectáculo y no como servicio. Los últimos dos ejemplos han sido el pago, totalmente prescindible, de 2,4 millones de euros (¿impuestos aparte?) por 3 autobuses biarticulats y los 12.000 euros mensuales de alquiler por un Buzo eléctrico durante dos años. En sintonía también con el intento de Assumpta Escarp, Joaquim Forn ha querido modificar a su interés las relaciones laborales y sindicales de la empresa. Y por ello no ha tenido problema en gastar millones de euros de dinero público, pagados con nuestros impuestos. [Català] **La Candidatura d'Unitat Popular i la Coordinadora Obrera Sindical exigeixen la dimissió de Joaquim Forn i Dídac Pestaña, President i Vicepresident de TMB** Fa dos anys l'Ajuntament de Barcelona canviava de mans. El PSC, després de 32 anys de manar a l'Alcaldia, era substituït per CiU, amb Xavier Trias com Alcalde de la ciutat. Això va comportar que la Presidenta de TMB, Assumpta Escarp (PSC), fos substituïda per Joaquim Forn (CiU). En canvi, qui va mantenir la cadira a l'empresa va ser Dídac Pestaña (PSC), vicepresident de TMB. Alguns i algunes van pensar que amb el canvi a l'Ajuntament i a la Presidència de TMB es viurien nous temps als autobusos. Es van equivocar totalment. El govern convergent de la ciutat i la Presidència de Forn a TMB és totalment continuista amb el llegat dels “socialistes”. Això ho estem patint els i les treballadores que hem rebut retallades en els sous i en les condicions laborals, i també ho estan patint els i les usuàries que han rebut un pitjor servei de transport públic a un preu cada cop més prohibitiu. Per aquest motiu, no deixa de sorprendre i indignar a la plantilla i a la gent del carrer, quan ho descobreix, que la Presidència de TMB mantingui 603 càrrecs de l'equip directiu amb sous, privilegis i nivells totalment opacs. A més a més d'aquest malbaratament de diners públics, Forn i Pestaña han decidit continuar amb la política del Transport Públic com a espectacle i no com a servei. Els últims dos exemple han estat el dispendi, totalment prescindible, de 2,4 milions d'euros

(impostos apart?) per 3 autobusos biarticulats i els 12.000 euros mensuals de lloguer per un Bus elèctric durant dos anys. En sintonia també amb el que va intentar Assumpta Escarp, Joaquim Forn ha volgut modificar al seu interès les relacions laborals i sindicals de l'empresa. I per aquesta causa no ha tingut problema en cremar milions d'euros de diners públics, pagats amb els nostres impostos. Fem un resum de tot plegat: -Forn i Pestaña van continuar amb el procés judicial contra la reclamació d'havers dels 15 minuts de l'entrepà des del 21/3/2006 al 5/5/2008 denunciat per 672 conductors i conductores. Recordem que el dret al descans es va haver de guanyar al jutjats ja que la Direcció i els seus sindicalistes (CCOO, UGT i SIT) havien pactat "robar-nos" aquest dret fa molt temps. Un cop guanyat va ser incorporat al conveni dels dos dies de descans. Per tant, el que es guanya ara és la reclamació d'havers per no haver pogut gaudir aquest dret durant el temps abans mencionat. Els mateixos sindicalistes que ens van "robar" aquest dret, que no van lluitar pel conveni dels dos dies i que no van denunciar la reclamació d'havers quan s'havia de fer ara parlen demagògicament d'anar tots els sindicats units, quan ells sempre s'han desmarcat de tot el que ha decidit l'Assemblea General. La culpa de que no cobri tota la plantilla s'ha d'exigir única i exclusivament als sindicalistes de CCOO, UGT i SIT. TMB ha perdut aquest judici i ha de pagar més d'un milió d'euros als i les 672 denunciants. La Direcció, finalment, paga aquesta reclamació d'havers a tothom i d'aquesta manera inverteix més de 2 milions d'euros, malgrat les retallades que va realitzar l'any passat, per salvar als seus sindicalistes (CCOO, UGT i SIT). -Forn i Pestaña van acomiadar il·legalment al company Andreu de Cabo. Amb una acció de repressió sindical, i com un avís a navegants, la Direcció va fer fora a aquest treballador. Els seus sindicalistes es van dedicar a escampar merda sobre ell. TMB ha perdut aquest judici, ha hagut de readmetre al treballador i pagar els 8 mesos que va estar al carrer. Andreu de Cabo, al seu torn, ha retornat els diners que se li van donar de la caixa de resistència per a poder subsistir mentre va estar acomiadat. *Vídeo del cas:*

-Forn i Pestaña van continuar el procés judicial penal i laboral contra els companys Mercader i Garganté, que van denunciar un cas d'abús d'autoritat d'un CGOL contra un conductor. Una altre acció de repressió sindical de la Direcció i de defensa de l'actitud gens professional d'un CGOL ("provoca'l sense que es doni compte"). TMB ha perdut aquest judici penal i no ha aconseguit enviar a la presó ni sancionar laboralment a aquests dos conductors. *Vídeo del cas:*

-Forn i Pestaña van denunciar les vagues de l'any passat en defensa del sou i del company Andreu de Cabo. I un altre acció de repressió sindical més de la Direcció. Va pretendre il·legalitzar les aturades de dues hores per torn que van acabar en un acord amb ACTUB, CGT i PSA per retornar-nos la paga extra de nadal del 2012 a l'any 2015. TMB ha perdut aquest judici contra la COS i el Comitè de vaga format per companys de ACTUB, BS, CGT, COS i sense afiliació sindical. El 25 de setembre es realitzarà el judici contra ACTUB, CGT, PSA i el seu Comitè de vaga. Mentrestant, es poden continuar realitzant, si es volen, aturades de 2 hores per torn per defensar-nos dels atacs de la Direcció. -Forn i Pestaña van continuar pagant cada mes a 3 sindicalistes de la UGT que portaven anys alliberats de manera il·legal. Mentre que a alguns la Direcció ens reprimeix com s'ha pogut veure anteriorment, als altres els hi "regala" hores sindicals (UGT). En aquest cas un jutjat va sentenciar i obligar a que els 3 sindicalistes de la UGT abandonessin les seves alliberacions

sindicals que gaudien als locals d'aquesta empresa sindical. No fa falta ser molt llest per saber que aquests hores sindicals sumen centenars de milers d'euros de diner públic. I ja se sap que la Direcció no tira mai el diner, l'inverteix pels seus propòsits. Totes aquestes despeses econòmiques no han de fer oblidar que, a més a més, Joaquim Forn i Dídac Pestaña han hagut de pagar milers d'euros (una altre cop opacitat total) al bufet d'advocats Garrigues. És evident que si tots aquests diners haguessin hagut de sortir de les seves butxaques privades les coses haurien anat diferents. Però ja se sap, els diners d'un altre és molt fàcil gastar-los. Malgrat totes aquestes derrotes judicials i els seus costos econòmics, els directius que han dut a terme aquestes accions no només no han sigut qüestionats per Joaquim Forn i Dídac Pestaña, sinó que en alguns casos han sigut ascendits. Per resumir-ho, Forn i Pestaña han aplicat, quina gran ironia!, el Principi de Dilbert: "les companyies tendeixen a ascendir sistemàticament als seus empleats menys competents a càrrecs directius per a limitar així la quantitat de dany que són capaços de provocar". Des de la Candidatura d'Unitat Popular i la Coordinadora Obrera Sindical entenem, després de tot lo exposat, que Joaquim Forn i Dídac Pestaña són els màxims culpables de la política empresarial actual de TMB. Són ells els que haurien de plegar i marxar de la nostra empresa. Ni els volem, ni els necessitem. Pots trobar aquí comunicat de la CUP de Barcelona exigint la dimissió:

<http://barcelona.cup.cat/noticia/la-cup-exigeix-la-dimissio-de-joaquim-forn-i-didac-pestana-malbaratar-diners-publics-tmb> Vídeo de la CUP-AE al Parlament de Catalunya exigint la dimissió:

<http://www.youtube.com/watch?v=OydXgh6htuE&feature=c4-overview&list=UUvO-UrUis2-Kr3l8livcnw> Pots trobar totes les sentències aquí:

<http://costb.wordpress.com/2013/07/09/la-cup-de-barcelona-exigeix-la-dimissio-de-joaquim-forn-i-didac-pestana-per-malbaratar-diners-publics-a-tmb/>

<https://ppcc.lahaine.org/las-cup-y-la-coordinadora-obrera-sindica>